

ת"פ 52725/09/16 - מדינת ישראל נגד ערב סמידיה, עביר אבו ליל

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 52725-09-16 מדינת ישראל נ' סמידיה ואח'

בפני בעניין: כבוד השופט - ס. נשיא ניר מישורי לב טוב
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. ערב סמידיה
2. עביר אבו ליל

הנאשמים

גזר דין בעניין נאשם 1

מבוא:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע העבירות נשוא התיק הנוכחי וכן בביצוע העבירות בתיק 65587-03-15 (שלום נצרת) אשר צורף כמפורט להלן:

ת.פ 52725-09-16 , בית משפט השלום טבריה:

נהיגה ללא רשיון נהיגה - עבירה לפי סעיף 10א' לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), הפרעת שוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים"), נהיגה בשכרות, שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

ת.פ 65587-03-15 בית משפט שלום נצרת:

נהיגה בזמן פסילה - עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, נהיגה ללא רשיון נהיגה - עבירה לפי סעיף 10א' לפקודת התעבורה, נהיגה ללא ביטוח - עבירה לפי סעיף 2 א' לפקודת בטוח רכב מנועי, נהיגה תחת השפעת במים/אלכוהול - עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה, החזקת סם לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) + (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים.

2. מעובדות כתבי האישום בת.פ 52727-09-16 בהם הורשע הנאשם עולה כי:

עמוד 1

במועד הרלבנטי לכתב האישום היה הנאשם פסול לנהיגה וזאת בהתאם להחלטת בית המשפט בתת"ע 1985-10-12. בתאריך 18.08.2015 בשעה 20:10 לערך נהג הנאשם באזור פארק הקאטרה בבית שאן ברכב מרצדס מ.ר. 1278988 שעה שיושבת לידו נאשמת 2 במושב הנוסע. הנאשם נהג ברכב בהיותו שיכור בכך שבדגימה של אוויר נשוף שלו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף הוא 525 מיקרוגרם. במעמד זה ומשביקשו השוטרים אלי קומא ועמית חזן מהנאשם לעצור לבדיקה, עצר הנאשם את הרכב, ניגש לשוטרים לבדיקה, שעה שהנאשמת 2 עוברת ומתיישבת במושב הנהג. עוד ולאחר שהנאשם הזדהה בפני השוטרים, ניגש לרכב והוציא ממנו סיגריה המכילה בתוכה סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 0.38 גרם נטו בה החזיק עובר לכך והחל לפוררה על הרצפה בכוונה להעלימה.

על רקע מעשיו לעיל של הנאשם ומשניסו השוטרים לאחר שעצרו את הנאשם לכבול אותו ולהביאו לחקירה בתחנת המשטרה בבית שאן, החלה נאשמת 2 לדחוף את השוטרים ולנסות למנוע מהם לכבול אותו בכוונה להפריע להם במילוי תפקידם, וזאת לאחר שעובר לכך טענה הנאשמת בפני השוטרים כי היא זו שנהגה ברכב.

טיעונים לעונש מטעם הצדדים:

טיעוני המאשימה :

- א. הנאשם הודה ביום 10.8.17 במסגרת הסדר טיעון בתיק בעבירות של נהיגה בשכרות, הפרעה לשוטור, שיבוש מהלכי משפט, נהיגה ללא רישיון וצריכה עצמית של סמים, ובתיק המצורף ת.פ 65587-03-15 בית משפט שלום נצרת, בביצוע עבירות נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון, נהיגה ברכב ללא ביטוח ונהיגה תחת השפעת סמים והחזקה לשימוש עצמי.
- ב. הערכים המוגנים במקרה זה הינם הגנה על חייהם ושלמות גופם של משתמשים בדרך והגנה על יכולתם של השוטרים למלא תפקידם כמו שצריך.
- ג. מידת הפגיעה הינה משמעותית וכן מדובר בנהיגה תחת השפעת אלכוהול וזאת כאשר הנאשם נמצא בפסילה וזאת ללא רישיון וללא ביטוח. עוד נטען כי הנאשם אף החזיק בסמים וניסה להעלימם. לטענת ב"כ המאשימה, לא מעט תאונות קורות בגלל חוסר זהירות ונהיגה בשכרות ואלכוהול.
- ד. בהתאם להסדר הטיעון עתרה המאשימה להטלת עונש כולל בן 13 חודשי מאסר תוך הפעלת מאסר מותנה בן 7 חודשים התלוי ועומד כנגד הנאשם, מאסר על תנאי, חתימה על התחייבות כספית ופסילת רישיון נהיגה. ב"כ המאשימה הגיש גליון הרשעות קודמות (2/ת) והעתק המאסר המותנה בר הפעלה (3/ת).

טיעוני ב"כ הנאשם :

א. הנאשם הודה בהזדמנות ראשונה, חסך זמן שיפוטי יקר.

ב. חלף זמן רב מיום ביצוע העבירות ומאז הנאשם לא הסתבך בפלילים.

ג. הנאשם הביע חרטה כנה ואמיתית והתחייב לחזור למותב.

ד. ב"כ המבקש מבקש כי בית המשפט יפסוק את עונשו של הנאשם ברף הנמוך אליו עותרת ההגנה, קרי עונש כולל של 9 חודשים לרבות הפעל המאסר על תנאי, ובנוסף מבקש ב"כ הנאשם להתחשב בתקופת הפסילה.

ה. לנאשם אין רישיון נהיגה בתוקף משנת 2000. הנאשם לא פסול היום מלנהוג ומבקש להוציא רישיון בעתיד הקרוב.

דברי הנאשם:

הנאשם טען כי עשה טעות, ומבקש שבית המשפט יתחשב וייתן עונש ברף הנמוך. הוא רוצה להוציא רישיון נהיגה. הוא גזר את הרישיון שלו עם מספרים ולא הפקיד אותו. לשאלת בית המשפט מסר כי לא התחיל ללמוד נהיגה.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" התווה את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בענישה לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (ס' 40 ב' לחוק העונשין).

1. מלאכת גזירת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא

(שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק

עמוד 3

העונשין).

2. על פי הוראת סעיף 40 לחוק העונשין, בשעה שהורשע הנאשם בגין כמה עבירות, יש לבחון תחילה האם מדובר באירועים נפרדים, וככל שבית המשפט מגיע למסקנה שהאירועים נפרדים, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים בנפרד. לעומת זאת, כאשר העבירות בגינן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם ענישה הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו.

בית המשפט העליון נדרש להכריע בשאלה מה בין "אירוע" ל"מעשה" וזאת במסגרת ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל**, לא פורסם (29/10/2014).

בפתח דבריו מציין כב' השופט י. דנציגר כי :

"המונח "אירוע" הינו מונח חדש שהוכנס לחוק העונשין במסגרת תיקון 113, ועל אף שניתן היה לצפות כי תיכלל בתיקון 113 הגדרה כלשהי למונח זה, הרי שהגדרה כזו לא נכללה בו. ודוק, תיקון 113 לחוק העונשין אינו מגדיר מהו "אירוע", ואף אינו קובע מהו המבחן המשפטי שעל פיו יבחין בית המשפט בין תרחיש עובדתי אחד שיוגדר כ"אירוע" לבין תרחיש עובדתי אחר שיוגדר כ"כמה אירועים". המחוקק הותיר שאלות אלה פתוחות לפרשנות"

כב' השופט י. דנציגר מאמץ שני מבחנים אשר נקבעו להגדרת "מעשה" לעניין סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי גם לעניין השאלה האם על עבירה מהווה "אירוע" בפני עצמה :

"האחד, המבחן הצורני-עובדתי, שבמסגרתו בוחנים האם ניתן להפריד בין פעולות שנעשו ברצף ובסמיכות יחסית של זמן ומקום, דהיינו האם מדובר בפעולה יחידה מתמשכת שלא ניתן לפצלה לתת-פעולות או שמא בשרשרת פעולות עוקבות שכל אחת מהן היא חוליה נפרדת. השני, המבחן המהותי-מוסרי, שנוהג בעיקר בעבירות הנעברות בגופו של אדם (להבדיל מעבירות רכוש), ובמסגרתו מתמקדים בנזקים שגרמה התנהגותו של העבריין לנפגעי העבירה ובאינטרס החברתי שנפגע. במסגרת מבחן זה נבחנת בין היתר - אם לא בעיקר - שאלת ריבוי הנפגעים."

כב' השופטת דפנה ברק ארז סבורה כי יש להחיל מבחן חדש בקביעת היות מעשיו של נאשם בבחינת "אירוע" אחד או מספר "אירועים". על פי מבחן זה תוכרע הסוגיה בהינתן קשר "ענייני והדוק" בין הפעולות ועל פי מבחן ניסיון החיים. לגישה, ניתן לקבוע כי מדובר ב"אירוע" אחד כאשר קיימת סמיכות זמנים בין העבירות אך גם כאשר "תהייה חלק מאותה תוכנית עבריינית" גם אם בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה. כדוגמה רואה כב' השופטת דפנה ברק ארז במספר איומים כנגד עובדי ציבור על רקע אידיאולוגי משום "אירוע" אחד גם אם בוצעו על פני תקופה שכן קיים קשר הדוק ביניהם, כחלק מתוכנית עבריינית אחת.

כב' השופט ע' פוגלמן מצטרף בדעתו לכב' השופטת ברק ארז בקובעו כי :

"מצטרף אני לתפיסתה העקרונית של חברתי. אולם, אבקש להדגיש כי להשקפתי התיבה "אירוע אחד" רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת. נמצאנו למדים כי הבחינה אם העבירות השונות שביצע הנאשם מהוות "אירוע אחד" היא תכליתית-פונקציונאלית"

במקרה שלפנינו, מעשיו של הנאשם נפרסו אמנם על פני תקופות שונות. עם זאת קיים דימיון רב בהתנהגותו של הנאשם בביצוע העבירות המיוחסות לו בשני כתבי האישום כמפורט לעיל, ומכאן כי ניתן לראותם כאירוע אחד ו/או כתוכנית עבריינית אחת.

השלב הראשון - קביעת מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלהלן:

- א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגיעה בו.
- ב. נסיבות הקשורות בביצוע עבירה ומידת אשמו של הנאשם.
- ג. מדיניות הענישה הנהוגה.

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות וממידת הפגיעה בו

העבירות בהן הורשע הנאשם הינן חמורות, כאשר הערך החברתי המוגן אשר נפגע מביצוען הינו הגנה על שלומם, גופם, ביטחונם ושלוות נפשם של נהגים והולכי רגל כאחד. הפגיעה במקרה זה בערך המוגן הינה משמעותית. התנהגותו של הנאשם מוכיחה כי לא ניתן להרחיקו מהכביש באמצעות החלטות שיפוטיות על פסילת רישונו בלבד, ומציאות חיינו מלמדת כי כבישי הארץ הפכו לזירה מסוכנת, כאשר לא פעם התוצאה היא קיפוח חיי אדם ופגיעה בהם ואף נזק לרכוש. במקרה שלפנינו, הנאשם הורשע, בין היתר, בעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ושיבוש מהלכי משפט.

אם לא די בכך הרי שבשתי הזדמנויות שונות נתפס הנאשם כאשר מחזיק ברשותו סם מסוכן לצריכה עצמית ומשנה חומרה רואה אני בהחזקת סם מסוכן ברכב בו נוהג הנאשם בשכרות.

ב. מידת האשם ומידת הנזק

בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין, מטרתו של סימן א1 "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, כדי שבית המשפט יקבע את העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה.

העיקרון המנחה בענישה הוגדר בסעיף 40ב לחוק העונשין:

"העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה,

בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסימן זה -

העיקרון המנחה)".

סימן א1 קובע בסעיף 40ט, כי בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות בסעיף החוק, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשי העבירה ועל אשמו של הנאשם.

סעיף 40ט מונה לעניין הנסיבות הנזכרות לעיל, הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה ונזק שנגרם מביצוע העבירה.

לעניין מידת הנזק קובע סעיף 40ג(א), כי בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מצאתי להביא בכלל חשבון, בין היתר, כי חלקו של הנאשם במהלך ביצוע העבירות היה המרכזי (התיק העיקרי) ואף הבלעדי (בתיק המצורף). הנאשם נהג בצורה שהיה בה כדי לסכן את שלומו ובטחונו של ציבור המשתמשים בכביש ואת הנוסעים עימו. הנאשם נהג כאשר היה מצוי בפסילה, בהזדמנות אחת נהג בשכרות, בשנייה נהג תחת השפעת סמים או אלכוהול.

נהיגה בזמן פסילה אינה מהווה זלזול בחוק בלבד, אלא מהווה סיכון לכולי עלמא, לנהגים ולהולכי הרגל מסביב, שהרי אם מצא בית המשפט כי אסור שהנאשם יחזיק הגה בידו, מעיד הדבר על מסוכנותו על הכביש, בפרט כאשר מדובר בעבירות חוזרות ונישנות של הנאשם.

ראה בעניין זה רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל (לא פורסם):

" עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח ורשיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזו; ראו למשל סעיפים 7 ו- 12

לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה - 1975 ומכל מקום הטלתם על קופת הציבור".

ג. מדיניות הענישה הנוהגת :

1. בתי המשפט השונים קבעו במקרים רבים ובנסיבות מגוונות כי לצורך מיגור תופעת הנהיגה בפסילה יש להטיל עונשים חמורים לצורך מניעת סיכון לבאי הדרך. מדיניות הענישה מתחשבת בצורך במאבק בתופעה של נהיגה פרועה ונטולת רסן בכבישים, תוך התעלמות מכללי החוק והבטיחות ויציר סיכון ממשי לחיי אדם לרבות אלה המופקדים על אכיפת החוק. אביא לשם דוגמא מרע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' אבו לבן** (לא פורסם):

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב (רע"פ 410/04 מזרחי נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 7.3.04; רע"פ 7019/04 אופיר נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 12.8.04; רע"פ 9399/04 קרקו נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 30.1.05; רע"פ 3878/05 בנגוזי נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 26.5.05; רע"פ 7523/06 מואסי נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 25.9.06). על כן נקבע בסעיף 67 לפקודת התעבורה, כי "מי שהודע לו שנפסל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נוהג ברכב שנהיגתו אסורה בלי רישיון לפי פקודה זו ... דינו - מאסר שלוש שנים".

2. ברע"פ 3878/05 **יעקב בנגוזי נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם על ערעורו על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה בפתח תקווה אשר הרשיע אותו, על פי הודאתו, בגין נהיגה בזמן פסילה, וגזר עליו עונש מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, הפעיל בחופף עונש מאסר על תנאי של 12 חודשים, וכן גזר עונש של 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, פסל את רישיון הנהיגה שלו למשך 3 שנים והטיל עליו קנס כספי. בית המשפט המחוזי קבע כערכאת ערעור כי אין מקום להתערב בפסק דינו של בית המשפט לתעבורה, התואם את מדיניות הענישה המקובלת והראויה. בית המשפט העליון, דחה את בקשת רשות הערעור שהוגשה על ידי הנאשם וקבע כי העבירה אותה עבר הנאשם הינה עבירה חמורה ויש לבטא את חומרתה בענישה מרתיעה. "**נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לביטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט.**"

3. בעפ"ת (חיפה) **22833-10-14 גאודאת נדאף נ' מדינת ישראל** נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, נהיגה ללא ביטוח ועבירה של אי ציות להוראות שוטר. **הנאשם נרקומן בטיפול ולחובתו עבר פלילי מכביד. הנאשם**

עבר טיפול גמילה וכיום נקי מסמים. למרות המלצת שירות המבחן על הליך שיקומי טיפולי, נגזר על הנאשם עונש של 14 חודשי מאסר בפועל, בחופף הופעלו 14 חודשי מאסר מותנים, 9 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, 7 שנים פסילה בפועל וכן 24 חודשי פסילה על תנאי למשך שנתיים.

4. בע"פ (מח' חיפה) 5142-11-10 נעים עומר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 30.12.2010), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות שימוש ברכב ללא רשות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה פוחזת של רכב, נהיגה ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח. על הנאשם, נרקומן שלא הראה נכונות להיגמל, בעל עבר פלילי מכביד הכולל שוד מזוין וקשר לפשע, הוטלו 5 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, 3 חודשי מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה למשך שנה ופסילה על תנאי.
5. בע"פ (מח' מרכז) 19907-10-09 הראל קרוה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 3.2.2010), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות שימוש ברכב ללא רשות, נהיגה ברשלנות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא תעודת ביטוח. על הנאשם, צעיר בן 20 נעדר עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר בפועל, 8 ו-6 חודשי מאסר על תנאי, פסילה בפועל למשך 3 חודשים ופסילה על תנאי למשך 6 חודשים וקנס כספי ע"ס 2,000 ₪.
6. בת"פ (שלום ב"ש) 29936-05-10 מדינת ישראל נ' מחמד הואשלה [פורסם בנבו] (ניתן ביום 9.8.2010), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה בפזיזות, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא תעודת ביטוח. על הנאשם, עבריין תנועה סדרתי שבעברו 52 הרשעות קודמות, הוטלו 5.5 חודשי מאסר בפועל, 3 חודשי מאסר על תנאי, פסילה בפועל למשך 24 חודשים וקנס כספי ע"ס 1,000 ₪.
7. בת"פ (שלום ראשון לציון) 5005/08 מדינת ישראל נ' מור בוזגלו (ניתן ביום 18.4.2010), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה פוחזת ברכב, נהיגה ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח. על הנאשם, אסיר בתיק אחר, הוטלו 5 חודשי מאסר על תנאי (בגין עבירות נגד שוטרים), חודש מאסר על תנאי (בגין נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח), התחייבות ע"ס 1,000 ₪ ופסילה בפועל למשך 7 ימים.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות נהיגה בשכרות ונהיגה תחת השפעת אלכוהול :

על חומרת העבירה של נהיגה בשכרות נאמר ברע"פ 2829/13 מור מוריאל נ' מדינת ישראל:

" נהיגה בשכרות הינה אחת מן הסיבות המרכזיות לגרימתן של תאונות דרכים, דבר המסכן את שלום הציבור ופוגע בבטחונו. אשר על כן, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית המשפט לנהוג

ביד קשה בנהגים שיכורים - תהא רמת האלכוהול בדמם, אשר תהא".

לגבי הנהיגה בשכרות, סיכוניה, תוצאותיה והצורך להילחם בה מלחמת חורמה נאמר בע"פ 5002/94 איסק נ' מ"י, פ"ד מט(4) 151, מפי הש' קדמי:

"תופעת השכרות הולכת ומתרחבת לאחרונה, ולנוכח עומס התנועה בכבישים - על רקע המספר הגדל והולך של כלי הרכב - שומה על בתי המשפט לתרום את חלקם במאבק הלאומי נגד הקטל בדרכים, בהטלת עונשים משמעותיים על אלה המרהיבים עוז להסיע כלי רכב ברשות הרבים כאשר שכרות מכרסמת ביכולתם לשלוט בהם"

ברע"פ 796/13 **עלאא רוישד נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בבימ"ש השלום לתעבורה בעבירות של נהיגה בפזיזות, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, נהיגה בשכרות, אי-ציות לרמזור אדום, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף. בימ"ש לתעבורה גזר על הנאשם עונש של 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל; 7 חודשי מאסר על-תנאי ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, לתקופה של 36 חודשים. בנוסף, הופעל, בחופף, עונש מאסר מותנה, שהוטל על הנאשם בבימ"ש השלום והוארך על-ידי אותו בימ"ש בתיק מאוחר יותר. ערעור שהגיש המבקש על גזר הדין נדחה והבקשה למתן רשות ערעור נדחתה גם היא, למעט הפעלת העונש המאסר המותנה שבוטל בהסכמת הצדדים.

בעפ"ת 48406-03-11 **וקנין נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של נהיגה תחת השפעה בניגוד לתקנה 26(2) לתקנות התעבורה, נהיגה ברכב כאשר רישיון הרכב פקע לתקופה העולה על 6 חודשים בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה ונגזרו עליו עונשים של 1,500 ₪ קנס, פסילה בפועל בת 11 חודש בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית, פסילה על תנאי בת 6 חודשים ל-3 שנים. הוגש ערעור על גזר דין, ובמחוזי נקבע כשנלוות עבירה נוספת לעבירה של נהיגה תחת השפעה, הרי שאין מקום להסתפק בעונש המינימום, יחד עם זאת הופחתה הפסילה בפועל ל - 6 חודשים בניכוי פסילה מנהלית. יתר רכיבי גזר הדין בעינם.

בע"פ 8960/11 **עומר הייב נ' מדינת ישראל** הורשע המערער על-פי הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן, המייחס לו עבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין; נהיגה בשכרות לפי סעיפים 62(3) ו-64ב(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961; נהיגה נגד כיוון התנועה בכביש חד סטרי לפי סעיף 68 לפקודת התעבורה בצירוף תקנה 37 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961; אי ציות להוראת תמרור (רמזור) (שני מקרים) לפי סעיפים 62(8), 68 ו-38 לפקודת התעבורה בצירוף תקנה 22 לתקנות התעבורה. בית המשפט המחוזי בנצרת (סגן הנשיא ת' כתילי) בת"פ 20/10 גזר על הנאשם ארבע וחצי שנות מאסר בפועל; הופעל עונש מאסר על תנאי למשך שנתיים נוספות, עשרים וארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר לבל יעבור עבירה מסוג העבירות בהן הורשע; פיצוי למתלונן בסך 25,000 ש"ח; קנס כספי בסך 1,000 ש"ח או עשרה ימי מאסר תמורתו; פסילת הנאשם מקבלת או החזקת רישיון נהיגה למשך עשר שנים מיום שחרורו. העליון דחה את הערעור וגזר הדין נותר על כנו.

רע"פ 1466/11 **אפרים פטחוב נגד מדינת ישראל** הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של החזקת סם לשימוש עצמי, לפי סעיף 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973. בנוסף, הורשע הנאשם, על פי הודאתו בעובדות כתבי אישום נוספים שצורפו להליך לבקשתו, בעבירה נוספת של החזקת סם לשימוש עצמי (אשר בוטלה מאוחר יותר בבית המשפט המחוזי), שלוש עבירות של נהיגה בשכרות, לפי סעיף 62(3) וסעיף 39א לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961; ושתי עבירות של סירוב להיבדק, לפי סעיף 64ד(א) לפקודת התעבורה. על פי עובדות כתבי האישום הנוספים בהם הורשע (מחוץ לזה שבוטלה בו ההרשעה), נהג המבקש כשהוא בגילופין וסירב למסור בדיקת דם או שתן למציאת שרידי סם בגופו.

הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן, אשר התרשם כי שליחת הנאשם למאסר תדרדר את מצבו, והומלץ להטיל עליו שירות לתועלת הציבור, יחד עם העמדתו למבחן למשך שנה.

במסגרת גזר הדין שניתן בבית משפט השלום, נקבע כי קיים פער רב בין הנאמר בתסקיר שירות המבחן לבין ההמלצה שניתנה בסופו. נקבע, כי המבקש הוא בעל עבר פלילי הכולל עבירות רבות בהן עבירות סמים ותעבורה. הודגש, כי פעם אחר פעם בחר הנאשם במודע לסכן את חייהם של העוברים בדרכים בהשתמשו בסמים במהלך נהיגתו, וזאת אף שתלויים ועומדים נגדו כתבי אישום. נוכח האמור גזר בית המשפט על הנאשם 3 שנות מאסר בפועל; שנה מאסר על תנאי, על עבירות שעניינן נהיגה בשכרות או סירוב להיבדק; 6 חודשי מאסר על תנאי, על כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים; ופסילת רשיון נהיגה לצמיתות. על גזר הדין ערער הנאשם לבית המשפט המחוזי, אשר קבע כי חומרת העבירות בהן מדובר גוברת על המלצה שלא להטיל מאסר, ועם זאת יש להתחשב בהליך החיובי "הממושך והקשה" אותו עובר הנאשם, ונסיונו לגמילה ולכן הועמד עונש המאסר בפועל על שנתיים, שאר חלקי גזר הדין נותרו על כנם. בקשת רשות הערעור נדחתה בעליון.

בע"פ 7200/09 **נאסר אנטילה נ' מדינת ישראל** הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בקלות ראש, נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה וללא פוליסת ביטוח בת תוקף.

על הנאשם הוטלו העונשים הבאים: 14 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 10 חודשים שהוטלו על הנאשם בתיק אחר, המאסר המופעל יצטבר לעונש המאסר, סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר לתקופה בת 24 חודשים. כמו כן הוטל על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה בת שנה למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה בה הורשע בתיק דנן, וכן פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה בת 5 שנים.

הוגש ערעור למחוזי, אשר דחה את הערעור והותיר את גזר הדין על כנו למעט התיקון בעניין המאסר על תנאי שיחול רק על עבירת השכרות.

ג. מדיניות ענישה נוהגת בעבירות סם לצריכה עצמית :

מדיניות הענישה הנהוגה בפסיקה בעבירת החזקת סמים לצריכה עצמית, מתחשבת בצורך במאבק בנגע הסמים בחברתנו, ובחובתו של בית המשפט לתרום למיגור נגע זה.

עמוד 10

ברע"פ 6138/09 איליה פרדוב נ' מדינת ישראל הורשע הנאשם, על-פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, במספר עבירות של החזקת סם מסוכן מסוג חשיש לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו-(ג) לפקודת הסמים המסוכנים, תשל"ג-1973. במסגרת ההסדר שגובש בין הצדדים, הגיש שירות המבחן שני תסקירים מהם עלה כי הנאשם לא הביע נכונות להשתלב בתהליך שיקומי. לאחר ששקל את נסיבותיו האישיות ועברו המכביד של הנאשם, דן אותו בית-משפט השלום בנצרת ל-6 חודשי מאסר, 12 חודשים מאסר על תנאי, קנס בסך 2,500 ש"ח והוא נפסל מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה במשך שנתיים לאחר שישוחרר ממאסרו. בנוסף, הופעל מאסר על תנאי בן ארבעה חודשים, מחציתו במצטבר ומחציתו בחופף, כך שתקופת המאסר הכוללת עומדת על 8 חודשים. ערעור שהגיש המבקש כנגד גזר הדין נדחה על ידי בית המשפט המחוזי. גם הבקשה לרשות ערעור בעליון נדחתה.

ת"פ (שלום בית שמש) 50810-12-10 מדינת ישראל נ' גבריאל בראונשטיין הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית. במקרה זה מדובר בכמות של 0.3 גרם חשיש. בעת ביצוע העבירה היה תלוי נגד הנאשם גזר דין של 6 חודשי מאסר על תנאי בגין כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים. בית המשפט הורה על הפעלת המאסר על תנאי של 6 חודשים, כאשר 5 חודשים ושלושה שבועות מתוכו יהיו בחופף לעונש מאסר אותו מרצה הנאשם בתיק אחר ושבוע במצטבר לעונש זה כך שסה"כ ירצה הנאשם עונש של 7 ימי מאסר בפועל.

ת"פ (שלום עכו) 4864-05-11 מדינת ישראל נ' נסר גבריס הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, לפי סעיף 7 (א) + (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973. בהתאם להסדר טיעון, נגזר על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שנתיים, התחייבות כספית בסך 1,000 ש"ח.

לציון כי מדייות הענישה בעבירות שיבוש מהלכי משפט, הכשלת שוטר במילוי תפקידו נעה על פי רוב ממאסר על תנאי ועד מאסר בפועל לתקופה של חודשים בודדים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות.

ד. מצבו הכלכלי של הנאשם:

על פי הוראות סעיף 40 ח' לחוק העונשין, בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתו הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונשי קנס, קיימת אינדיווידואליות בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם.

בענייננו לא הובאו ראיות מטעם ההגנה בגין מצבו הכלכלי של הנאשם אך התביעה לא עתרה לענישה כלכלית למעט חתימה על התחייבות כספית.

ה. נוכח האמור לעיל, אני קובע בהתאם להוראות לסעיף 40 יג' לחוק העונשין, כי מתחם העונש ההולם בענייניו של הנאשם הינו ממאסר בן 3 חודשים ועד למאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים וכן עונשים נלווים של מאסר מותנה, הטלת קנס, התחייבות כספית ופסילת רישיון נהיגה לתקופה שבין שנה ל - 5

עמוד 11

שנים.

שלב ב' בגזירת הדין - האם לסטות ממתחם העונש ההולם

בשלב השני לגזירת הדין, מכריע בית המשפט האם יש לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום לקולא ומטעמי הגנה על שלום הציבור לחומרא.

בתיק שבפני לא התבקשה הגשת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם ולא הובאה כל המלצה טיפולית או שיקומית בעניינו שתצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם.

עם זאת ולאור היות המתחם שנקבע רחב דיו לא מצאתי מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לחומרא.

שלב ג' בגזירת הדין ביחס לכלל האישומים - קביעת העונש הראוי :

בשלב השלישי בגזירת הדין, לאחר הגדרת מתחם הענישה לעבירות בהן הורשע הנאשם בכל אישום בנפרד וככל שאין מקום לסטות ממנו, יש להתאים בתוך מתחם העונש ההולם את גזר הדין המתאים לנאשם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לצורך גזירת דינו של הנאשם שבפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

א. פגיעת העונש בנאשם - הפגיעה הפוטנציאלית לה צפוי הנאשם כתוצאה מעונש מאסר מאחורי סורג ובריאח הינה השלכה קשה למדי כשהשפעה של מאסר מאחורי סורג ובריאח הינה שלילת חירותו של אדם. עם זאת אין עסקינן בריצוי מאסר ראשון של הנאשם שעה שנדון לעונש מאסר בן 7 חודשים בגין עבירות אלימות וסמים.

ב. נטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתבי האישום במיוחס לו בבית המשפט והביע חרטה על מעשיו.

ג. עברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם :

עברו הפלילי של הנאשם כולל ביצוע שורה של עבירות על פקודת הסמים המסוכנים לרבות סחר בסמים מסוכנים והחזקת סן לצריכה ושלא לצריכה עצמית, תקיפת שוטר ועוד (ת/2). כמו כן עבר הנאשם העבירות המיוחסות לו בתיק המצורף שעה שתלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בן 7 חודשים בגין ביצוע עבירות תעבורה שהינו בר הפעלה בתיקים שבפני.

ד. חלופ הזמן -

העבירות בתיק העיקרי בוצעו בחודש אוגוסט 2015, כתב האישום הוגש בחודש ספטמבר 2016 ומאז נדחה הדיון מספר רב של פעמים לאור הצהרת ב"כ הנאשם כי הנאשם שוקל צירוף התיק העיקרי לתיק אחר המתנהל כנגדו ובקשות דחייה לצורך מיצוי המו"מ. מכאן כי אין לראות בחלופ הזמן שיקול מכריע לקולא בעניינו של הנאשם.

העבירות בתיק המצורף בוצעו בחודש יולי 2014, דיון הקראה ראשון התקיים ביום 14/12/15, מאז התקיימו ישיבות רבות לרבות דחיות רבות נוכח מחלת הנאשם, היעדרות ב"כ הנאשם, בקשה למיצוי מו"מ, דחיות לצורך קבלת תסקיר שירות המבחן. מכאן כי האשם בגין חלק ניכר מהזמן שחלף רובץ לפתחו של הנאשם עצמו.

ה. הרתעת הרבים :

על העונש במקרה זה לבטא מסר ברור לעבריינים בפועל ובכח בתחום התעבורתי ובין היתר בצורך במאבק בתופעה זו של נהגים הנוהגים בשכרות, תחת השפעת סמים או משקאות משכרים או נוהגים בהיותם פסולים מלנהוג.

כבר נפסק, כי הקטל בכבישים הינו רעה חולה, וגובה קורבנות רבים בגוף ובנפש מדי יום ביומו, יותר מכל מלחמות ישראל גם יחד. רבות נאמר ונכתב, כי על כל הגורמים הנוגעים בדבר ובכללם בתי המשפט, מוטלת החובה לעשות כל אשר לאל ידם על מנת להילחם בתופעה קשה זו.

כבר נפסק, בעפ"ת 13111-08-09 **לירון גיולה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] מפי כב' השופטת אהד, מיום 20.10.09 כי **"ציות לחוקי התעבורה על ידי כל אחד ואחד מהנוהגים ברכב יפחית מרב תאונות הדרכים. לדאבון הלב, רבים מהנוהגים אינם מצייתים לחוקי התעבורה. יש צורך דחוף ועליון בחינוך מחדש לנהיגה נכונה, ועל כל אחד מהגורמים המעורבים לתרום תרומתו לאותו חינוך מחדש. בית המשפט הוא חלק בשרשרת הגורמים המעורבים".**

ו. הרתעת היחיד :

הגם שמצאתי כי אין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לחומרה בשל חשש כי הנאשם יחזור על מעשיו והצורך להגן מפניו על שלום הציבור, מוכיחים מעשיו של הנאשם כי שב לסורו, ההרתעה בדמות קנסות,

פסילה ממושכת בפועל, פסילה על תנאי ומאסר מותנה (3/ת) בעבר לא הועילה או הועילה לתווך זמן מוגבל בלבד ומכאן כי על העונש המוטל על הנאשם להרתיעו מלשוב שוב לסורו מכאן ואילך.

הנאשם שבפני חוזר על ביצוע אותן עבירות, ועליו להבין כי ביצוע העבירות אינו משתלם למבצע אותן. עיננו הרואות כי עולם כמנהגו נוהג, הנאשם שב ועובר סדרת עבירות חמורות ביותר על פקודת התעבורה תוך כשנה ומסכן בכך את חייו ושלומו של ציבור המשתמשים בדרך.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ונתתי דעתי לעבירות בהן הורשע הנאשם בכתבי האישום והשיקולים לעיל מצאתי כי יש לגזור עונש ראוי על הנאשם המצוי בחלק הבינוני של מתחם העונש ההולם וכי אין מנוס מהטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח במתחם אשר נקבע על ידי הצדדים אשר ירתיע הנאשם מלשוב לסורו ויהלום סדרת העבירות החמורות שעבר.

לאור האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים.

אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 7 חודשים שהוטל על הנאשם בתיק 1985-10-12 (שלום לתעבורה נצרת) מיום 15/10/12 באופן שחמישה חודשים מתוך המאסר המותנה ירוצו במצטבר וחודשיים מתוך המאסר המותנה ירוצו בחופף.

סה"כ מאסר בפועל שירצה הנאשם בתיק זה 11 חודשים.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בבית מעצר צלמון בתאריך 1/11/17 שעה 10:00 כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיזן מוקדם, עם ענף אבחון ומיזן של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

אני מורה כי הנאשם יחתום עוד היום על התחייבות עצמית בסך 5000 ₪ להבטחת התייצבותו לריצוי תקופת המאסר במועד המפורט לעיל.

לצורך הבטחת התייצבותו למאסר אני מורה על הוצאת צו איסור יציאה של הנאשם מהארץ אשר יעמוד בתוקפו עד התייצבות הנאשם לריצוי מאסרו. הנאשם יפקיד דרכונו עד יום 1/10/17 שעה 10:00 במזכירות בית משפט השלום בטבריה.

באם לא ימלא הנאשם אחר התנאי הנ"ל במועדו תוצא כנגד הנאשם פקודה לריצוי מאסרו שתוקפה מייד.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים לא יעבור אחת מן העבירות:

עמוד 14

נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת סמים או אלכוהול או נהיגה בזמן פסילה ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים לא יעבור אחת מן העבירות: עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים, נהיגה ללא רישיון נהיגה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, או שיבוש מהלכי משפט ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ד. אני פוסל את הנאשם מלנהוג ברכב מנועי ו/או להחזיק ברישיון נהיגה למשך 24 חודשים וזאת המצטבר לכל פסילה אחרת שנקבעה בעניינו של הנאשם. לאור הצהרת הנאשם כי אין בידו רישיון נהיגה בתוקף אני מורה כי מניין תקופת הפסילה יחל מרגע זה (השעה כעת 09:30).

פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מהיום עבירה של נהיגה בפסילה או נהיגה בשכרות או נהיגה תחת השפעת סמים או אלכוהול ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע משך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 3000 ₪. אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום, ייאסר למשך 30 ימים במצטבר לכל עונש מאסר אחר.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בנצרת.

המזכירות תסגור התיק.

ניתן היום, ח' תשרי תשע"ח, 28 ספטמבר 2017, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם ועו"ד עבוד ניזאר.